

5

අල් කලා වල් කද්දර

පන්තියට පැමිණි ගුරුතුමා සිසුන් දෙස බලා “අද මොක ද වෙනදුට වඩා ඔබ නිහඹ ව සිටින්නේ?” යැයි විමසුවේ ය. නමුත් එකිනොකා මුහුණට මුහුණ බලා ගත්තා පමණි. කිසිවෙක් පිළිතුරු නොදුන්නේ ය. ගුරුතුමා තැවත තැවත විමසුව ද එහි නිහඩතාව පමණක් පැවතුණි. අවසානයේ දී ගුරුතුමා නුස්ටි නම් සිසුවා කැදුවා හේතු විමසුවේ ය.

නුස්ටි:-

අපට සමාවන්න සර. අද විභාග ප්‍රතිඵල පිටවීමට නියමිතයි. අපගේ ප්‍රතිඵල කෙසේ වේදෝ යැයි අපි සිතන්නේමු. එහෙයින් අපගේ සිත් නොසන්සුන් ය.

ගුරුතුමා:-

මෙක ද ප්‍රශ්නය? අල්ලාහ්ගේ අහිමතය පරිදි සියල්ල සිදුවේ. ඔබ උනන්දුවෙන් ඉගෙන ගත්තෙහු ය. විභාගය ලිවෙහු ය. ජය - පැරදුම අල්ලාහ්ට භාර දුන්නෙහු ය. පසුතැවිලි නොවී අල්ලාහ්ගේ තින්දුව පිළිගැනීම මූශ්මින්වරයකුගේ ගුණාගයකි.

ඉනායත්ලෝහ් :-

ඒක කොහොම ද සර් වෙන්නේ, විහාරය ලියන්නේ අපිනේ. අපට ලැබෙන ප්‍රතිඵල සමග අල්ලාහ් කොහොම ද සම්බන්ධ වෙන්නේ?

ගුරුතුමා:-

විකක් නිහඩ ව සිටින්න. මේක භෞද අවස්ථාවක් අපගේ විශ්වාසතීය ප්‍රතිපත්තින් අතර අප ර්මාන් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් පිළිබඳ ව ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබේ තිබෙනවා. ජය පරාජය තුළ මධ්‍යස්ථ හාවය රේ ගැනීමට මෙම කරුණ සහය වෙනවා.

නජාත් :-

සර්. ඔබ කියා දෙන කරුණ පිළිබඳව මමත් දන්නවා. කලා කද්ද්ර පිළිබඳව නේද, සර්?

ගුරුතුමා:-

හරියට ම කිවිවා. අපගේ සිසුන් දක්ෂයි. ඉක්මනින් සියල්ල වටහා ගන්නවා.

රිගායි:-

කලා කද්ද්ර පිළිබඳ ව ඉගෙන ගනිමු සර්.

ගුරුතුමා:-

ප්‍රථමයෙන් ම අකිද පිළිබඳව ඉගෙන ගනිමු. ඉස්ලාමිය විද්‍යත්හු කලා කද්ද්ර “ඉලාහියාත්” නම් කොටසට එක්කර ඇත. මෙලොව හා මිනිස් ජ්විතය තුළ යහපත - අයහපත යන සියල්ල ම අල්ලාහ්ගේ අහිමතය පරිදි සිදු වේ, යන්න විශ්වාස කිරීම කලා කද්ද්ර හා සබැදි විශ්වාසය වේ. මේ පිළිබඳ ව අපි තරමක් දුරට ඉගෙන ගනිමු.

අපි අල්ලාහ් කෙරෙහි ර්මාන් තබන විට ඔහුට අයත් ගුණාංග (සිගාත්) සම්පූර්ණයෙන් ම විශ්වාස කළ යුතු ය. පුරුණ දැනුම (ඉල්මි) පුරුණ අහිමත බලය (ඉරාදත්) ක්‍රියාකරවීමේ බලය (කුද්රත්) සාධාරණ තීතිය (අද්ල්) අල්ලාහ්ට ම පමණක් හිමි ය, යන්න ස්ථීර ව විශ්වාස කළ යුතු ය. කලා කද්ද්ර පිළිබඳ විශ්වාසය මෙම විශ්වාසයේ එක් කොටසකි.

ඉනාමුල්ලාහ්:-

දිදහරණ සමග පහදන්න පුළුවන් ද සර්.

ගුරුතුමා:-

ඉක්මන් වෙන්න එපා. පියවරින් පියවර තේරුම් කර දෙන්න උත්සාහ කරන්නම්. අල්ලාහ්ට සමාන දැනුමක් කිසිවකුටත් නොමැත. ඔහුගේ දැනුම අති විශාල ය; අසීමිත ය. කුඩා කුහුණුවක් ගෙවීමෙන් තුළ රිංග යැම ද ග්‍රහමන්වලයේ ග්‍රහලේක ප්‍රමණය වීම ද මිනිස් සිත් තුළ අති කරන්නා වූ හැඟීම් ද ඔහු දින සිටින්නේ ය. මේ

සියල්ල ම “ලව්හුල් මහ්ජුල්” නම් එලකයේ සටහන් කර ඇත. ඒ සියල්ල ම නියත වශයෙන් ම සිදු වේ. එහි කිසිවක් වරදීන්නේ තැත, යැයි විශ්වාස කිරීම අපහට අනිවාරය ය. අල්ලාහ් මේ පිළිබඳ ව අල්කරුජාතයේ පැවසු බව තොදින් අවධානයට ගන්න.

“තව ද නැවරයාණනි, අහසේහි හා පොලොවෙහි ඇති දෙයින් එක් අංගුවක් හෝ තුළුගේ දෙවියන්ට නොදුනී සැගවෙන්නේ තැත. තව ද, මෙයට වඩා කුඩා හෝ විශාල හෝ කිසිවක් ඔහුගේ පැහැදිලි ලව්හුල් මහ්ජුල් එලකයෙහි සඳහන් නොවී නොමැත.”
(10: 61)

අඩුදුල් කාදිර්:-

එසේ නම්, එම ලව්හුල් මහ්ජුල්හි ලියා තබන ලද ආකාරයට ම අපගේ ක්‍රියාවන් සිදු වේ ද? විහාග ප්‍රතිඵලත් එසේ ම ද?

ගුරුතුමා:-

හොඳ ප්‍රශ්නයක්. “කලා” යනු අල්ලාහ් ඔහුගේ දැනුමට හා හැකියාවට අනුව විශ්වය හා එහි සියල්ල මැවුවේ ය, යන්න වේ. එනම්, තීන්දු කරන ලදී, යන අදහස ද අන්තර්ගත වේ. “කද්රී” යනු මැවුම් සියල්ල ම කවදා, කොතනක, කුමන හැඩියක් හැකියාවක් ඇතිව බිහි වේ ද, යන අල්ලාහ්ගේ දැනුම පිළිබඳ අදහස ද අන්තර්ගත වේ.

කලා කද්රී යන්නෙහි සිංහල කෙටි අර්ථය පෙරමිනුම, තැතිනම් දෙදාවය යන්නයි. මෙම කලා කද්රී මිනිස් ඒවිතය තුළ දෙඟාකාරයෙන් ක්‍රියා කරයි. අල්ලාහ්ගේ දැනුම හා අහිමතය පරිදි සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියා කිරීම එක් ආකාරයකි. එහි මිනිසාට කිසිදු අයිතියක් නොමැත. ඔහුගේ කැමැත්තට හා අකමැත්තට කිසිදු බෙක් නොමැත. මෙම අංශයට අදාළ ව පරලොවේ දී ඔහු අල්ලාහ්ගේ විමසීමට ද ලක් නොවේ. උපන්නේ කොහි ද? උපන්නේ කවරෙකුට ද? මිනිස් ස්වරුපය, ආයු කාලය යනාදිය මෙම අංශයේ අන්තර්ගත වේ.

නියත වශයෙන් ම අහසේ හා පොලොවේ ඇති කිසිවක් අල්ලාහ්ට වසං නොවේ. ඔහු කෙබඳ ද යත්, ගේහාඡය තුළ තමන් කුමක් අහිමත කරන්නේ ද එසේ ම තුළු හැඩිගස්වන්නේ ය. (3 : 5-6) යන අල්කරුජාන් වැකියෙන් මෙය පිළිබිඳු කරයි.

ජාතිර්:-

එසේ නම්, යහපත - අයහපත, ස්වර්ගය - නිරය ආදිය මැවුමේ අවශ්‍යතාවය කුමක් ද?

ගුරුතුමා:-

යහපත - අයහපත තිබීම ද, ස්වර්ගය - තිරය තිබීම ද සත්‍යයකි. මෙය නිවැරදි ව වටහා ගැනීමට නම් කලා කද්දේහි දෙවන අංශය පැහැදිලි ව දැන ගත යුතු ය. දෙවන අංශය ප්‍රථම අංශයට වඩා වෙනස් ය.

මේ අංශය මිනිසාගේ නිදහස, මහුගේ කැමැත්ත - අකමැත්ත සමග සම්බන්ධ වේ. මිනිසා අල්ලාහ් විසින් දැනුම ලබා දෙන ලද, ක්‍රියා කිරීමේ ගක්තිය ලබා දෙන ලද මැවීමකි. මහු කුමන ක්‍රියාවක් සිදු කළ ද එහි මහුගේ අභිමතය රඳි පවතී. අල්ලාහ් මෙම අභිමත හැඟීම මිනිසා තුළ කොතරම ප්‍රසාරණය කර ඇති දැයි කිවහොත් අල්ලාහ් විශ්වාස කිරීමෙහි ලා මිනිසාගේ කැමැත්තට අවස්ථාව ලබා දී ඇත.

“කැමති නම් විශ්වාස කරනු; කැමැති නම් ප්‍රතික්ෂේප කරනු,”
(18 : 29) යන කුරුආන් වැකිය මෙයට සාධකයකි.

රියාලේදීන්:-

සර. සියල්ල ම ලවහුල් මහුගේ සඳහන් වන පරිදි සිදු වන බව ඔබ මේ පෙර පැවසුවා නේ ද? නමුත් දැන්, මිනිසා ස්වකීයව ක්‍රියා කරන බව පවසනවා. දෙක ම එකිනෙකට පටහැනියි වගේ නේද?

ගුරුතුමා:-

එසේ නොවේ. මෙහි කිසි දු පටහැනි බවක් නොමැතු. මෙය අල්ලාහ්ගේ යුතාය හා සම්බන්ධ වේ. මහු මැවුම්කරුවා ය. මහු අනාගතය, වර්තමානය, අතිතය යන කාල තුන ම දැන සිටින්නා ය. මහු නොදැනුවත් ව මෙම පොලෝ තලයේ කිසිවක් සිදු නොවේ. මෙය උදාහරණ සමග ගෙන හැර දැක්වීම භාඥයි කියලා මට හිතෙනවා.

මිනිසෙකුගේ ජායාරූපයක් ගෙන බලන්න. එය එම මිනිසාගේ අතිත කාලය ගෙන හැර දක්වයි. මහු තමන් අලංකරණය කර ජායාරූපය ගෙන තිබුණේ නම් ලස්සනට පෙනේ. නොසැලැකිල්ලෙන් ජායාරූපය ගෙන තිබුණේ නම් එහි ලස්සන රුවක් දක්නට නොලැබේ. එනිසා එම ජායාරූපයට වර්ණනා කිරීම හෝ පිළිකුල් කිරීම හෝ කළ නොහැකි ය. මක්නිසාදයත් එය මහු විසින් ම සකසා ගත් අතිත කාල ප්‍රතිබ්ඩ්‍යයකි.

එසේ ම යමෙකු සිනහමුසු මුහුණින් කන්නාචිය ඉදිරිපිට සිටියහොත් මහුගේ සිනහමුසු වන ප්‍රතිබ්ඩ්‍ය ද, කෝපයෙන්

කන්නාඩිය ඉදිරිපිට සිටියගෙන් කේපයෙන් පිරි ප්‍රතිඵිමිඛය ද දිස් වේ. එනිසා කන්නාඩිය වර්ණනා කිරීම හෝ එය සමග උරණ වීම හෝ හරි ද?

ඡායාරූපය අතිත කාලය විදහා දක්වනවාත් සේ කන්නාඩිය වර්තමාන කාලය විදහා දක්වයි. ලමයින්! ඔබ දැන් වික්‍රී සිතා බලන්න. මිනිසාගේ අතිතය, වර්තමානය විදහා දක්වන උපකරණ තිරමාණය කළ අල්ලාහ්ට අනාගතය පෙන්වන උපකරණයක් තිරමාණය කිරීම කළ නොහැකි කාර්යයක් ද? මහුට එය සිදු කළ හැකි ය. එය ලවිහුල් මහ්සුල් වේ.

මෙම ලවිහුල් මහ්සුල් අනාගතය විදහා දක්වුව ද මිනිසාගේ ක්‍රියාවන්ට ලවිහුල් මහ්සුල් හේතුව ලෙස දක්වීම සාධාරණ ද? ඡායාරූපය අතිත කාලයටත් කන්නාඩිය වර්තමානයටත් වග නොකිය යුතු සේ ම ලවිහුල් මහ්සුල් අනාගතයට වග නොකිය යුතු සි, යන්න සාධාරණ ය.

නස්රැල්ලාහ්:-

ලවිහුල් මහ්සුල්හි ක්‍රියාවන් සියල්ල ම සටහන් වූ නිසා ක්‍රියාවන් සිදු කරන ලෙසට මිනිසාට බල කරනු ලැබේ ද?

ගුරුතුමා:-

නැත. මෙහි කිසිදු බල කිරීමක් නොමැත. නමුත් මිනිසා ස්වකියව සිදු කරන්නාවූ ක්‍රියාව අල්ලාහ් දැන සිටින්නේ ය, යන්න මෙහි අදහස වේ.

රමසි:-

යමෙකුට, ලවිහුල් මහ්සුල් හේතුව ලෙස දක්වා තම ක්‍රියාවන් වෙනුවෙන් වග නොකිය නිදහස් විය හැකි ද?

ගුරුතුමා:-

එසේ නිදහස් විය හැකි නම් මිනිසාට මගපෙන්වීම සඳහා රසුලුවරුන්, නැව්වරුන්, ආගම් ආදිය පහළ කිරීමෙහි අර්ථයක් නොමැති වේ.

සියාද්:-

සර බොහෝම ස්ත්‍රීනිය; කලා කද්ද්‍රී පිළිබඳ ව හොඳින් වටහා ගත්තෙමු.

“අල්ලාහ් අහිමත වූවා නම් පමණක්, නුම්ලාට අහිමත විය හැකි වන්නේ ය.” (76: 30) යන කුරුආන් වැකියෙන් කුමක් අර්ථවත් කරන්නේ ද?

ගුරුතුමා:-

මෙයට අර්ථ දෙකක් ඇත. එකක් කැමැත්ත යන ක්‍රියාව අල්ලාහ් විසින් ඇති කරන ලදී. එහෙයින් මිනිසා යම් කරුණක් ස්වකියව ඉට කළ ද එය අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත ය.

අනෙක මිනිසා සියල්ල ම ස්වකියව ඉට කළ යුතු ය, යන්න ද අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත වේ. මේ අනුව මෙහි අදහස තමන් ම ස්වකියව යමක් ඉට කළ ද එය අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත ලෙස ම පවතී, යන්න ය.

මෙයට උදාහරණයක් ගෙන හැර දක්වන්නම්. ගොවියෙකු බිජ තම කැමැත්ත පරිදි තෝරා ගනියි. අල්ලාහ් එයට අස්වැන්න ලබා දෙන්නේ ය. පලතුරු බිජ සිටුවුව හොත් පලතුරු ද, මල්පැල සිටුවුවහොත් මල් ද ලැබේ. එය සිදු කරනු ලැබුවේ කවුරුත් ද, නියත වශයෙන් ම ඔහු අල්ලාහ් හැර වෙන කිසිවෙක් නොවේ. මෙහි දී මිනිසාගේ කැමැත්තට තිදහස ලැබේ ඇත. එයට අවසාන ප්‍රතිඵලය තින්දු කරන්නේ අල්ලාහ්ගේ කැමැත්ත ම ය, යන්න අප වටහා ගත යුතු ය. මේ අනුව කළා කද්රයේ දෙවන අර්ථය තුළ මිනිස් ක්‍රියාවට මිනිසා වගකිව යුත්තෙකි, යන්න පැහැදිලි නොවේ ද?

නග්හාන්:-

අපගේ විභාග ප්‍රතිඵලවලට අප ද වග කිව යුත්තේ?

ගුරුතුමා:-

සියලු ම දෙනා තම තමන්ගේ උත්සාහයට අනුව ප්‍රතිඵල ලබා ගනිති. එම අවසාන ප්‍රතිඵලය අල්ලාහ්ගේ යුතු නෘත්‍යය අනුව සිදු වේ, යන්න අප විශ්වාස කළ යුතු ය. මූස්ලිම්වරයෙකු, අල්ලාහ්ගේ පෙර මිනුම වන කළා කද්ර පිළිගත යුතු අතර ඒ සඳහා ස්වකියව උත්සාහය ද දිරිය යුතු ය. "යා අල්ලාහ් දනුම වර්ධනය කර දෙනු මැත්තව!" යැයි (දුඟා) ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටීම පමණක් නොසැහේ. ප්‍රාර්ථනා කරන අතරතුර ඉගෙන ගත යුතු ය. සියල්ල අල්ලාහ්ගේ අනිමතය පරිදි සිදු වේ, යැයි පවසමින් විවේකී ව සිටීමට ඉස්ලාම් දහම උත්සුක කර නැත. බද්ධී සටන අවස්ථාවේ දී තබා සල්ලලාභු අලෙහි වසල්ලම් තුමා දුරු උත්සාහයන් මෙයට සාධක ලෙස ගත හැකි ය.

නස්රැල්ලාහ්:-

සර, පන්තියට පැමිණෙන විට අපි විභාග ප්‍රතිඵල පිළිබඳ ව සිත සිතා පැකිලීමකින් සිටීයේමු. දැන් අපි හිසේ තිබූ බර ඩීම තබා සතුට විදින්නන් සේ සිටින්නෙමු.

ଉର୍ଦ୍ଧବିତ୍ତି:-

ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ହରି. କଲା କଟ୍ଟିର ବିଶ୍ୱାସ କିରିମେନ୍ ତଥା ପ୍ରଯୋଗର ରସକୀ ହିମି ବେ. ଶେଷା ଲୈଖିବୁ ଗତ କର ପେନ୍‌ଵେଳେ ଯହିପତି ଯୈଇ ଜିନମି.

01. ଅଲ୍ଲାହୁ ପ୍ରଦନ୍ୟ କଲ ଦୈନିନ୍ ତଃପେତିଯ ଲବା ଶେଷନ୍ ବେମର ଶିଯ
- ମନ ପେନ୍‌ବାହି.
02. ନିରମାଣ ଦିନ କିରିମେହି ଲା ଶିଯ ଉନନ୍ତ୍ର କରବାକି.
03. ବିଦୟନକ ଅବସେପାଵଲ ଦୀ ଦେବେସ୍ୟନ୍ କ୍ଷିଯା କିରିମେ ଉନନ୍ତ୍ର କରବାକି.
04. ଅଯହିପତି ଶିରକି ବି ଚେପାଵର କରବାକି.
05. ଦ୍ୱାକ, ଗେଂକରେ ଦୀ ଉତ୍ସିମେନ୍ କିରିଯ ଫୁଲ ଯ.

ମେମ ଆବିଶେଷ ଦୀ କଲା କଟ୍ଟିର ବିଭାଗ ଗୈନୀମେତ ଉବିନ୍ଦୁ ଆବିବାସୀ ରାଜ୍ୟଲ୍ଲୋହୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁ ତୁମା ଦୁନ୍ତିମି ଦୀମ ସଦିହା କରନ ଲଦ ହାତୀଶ୍ୟକୀ ଗୈଲେପନ ବି ବୈତହେ. ଅବଦାନାସେନ୍ ସବନ୍ ଦେନ୍ତନ.

ନାହିଁ ପାତାରିଲ୍ଲୋହୁ ଅଲେଖି ପାତାରିଲ୍ଲୋହୁ ତୁମାଙ୍କେ ଉବିନ୍ଦୁ ଆବିବାସୀ ରାଜ୍ୟଲ୍ଲୋହୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁ ତୁମାପ ମେଚେ ପ୍ରକାଶ କଲିବା:

“ଦର୍ଜା, ମମ ଭବତ କରିବୁ କିହିପଦକୀ କିଯା ଦେନ୍ତନେମି. ଅଲ୍ଲାହୁଙ୍କେ ମନଗେନ୍‌ବେଳ ଯକ ଗନିମିନ୍ କ୍ଷିଯା କରନ୍ତନ. ଶିଵିର ଅଲ୍ଲାହୁ ଭବ ଆରକ୍ଷା କରବାକି. ମନ ପ୍ରାରମ୍ଭନା କରନ୍ତନେ ନମି ଅଲ୍ଲାହୁଙ୍କେନ୍ ମ ପ୍ରାରମ୍ଭନା କରନ୍ତନ. ମନ ଉପକାର ପତନ୍ତନ୍ ନମି ଅଲ୍ଲାହୁଙ୍କେନ୍ ମ ଉପକାର ପତନ୍ତନ. ମେ ମୁଲ ଲୋକଯ ମ ଶିକତ ଶିକ୍ ବି ଯହିପତ କିମ୍ବ କଲ ଦୀ ନିରଞ୍ଜନ କଲ ଦୀ ହାର ଲେନନ୍ କିମି ଦ୍ୱା ଯହିପତକୀ କଲ ନୋହାକି ଯ. ମେ ମୁଲ ଲୋକଯ ମ ଶିକତ ଶିକ୍ ବି ଭବତ ଅଯହିପତ କିମ୍ବ କିରିମେ ଉତ୍ସବା କଲ ଦୀ, ଭବତ ଅଲ୍ଲାହୁ ମେତ ଉତ୍ସବ ଦୀ ନିରଞ୍ଜନ କଲ ଦୀ ହାର ଲେନନ୍ କିମି ଦ୍ୱା ଅଯହିପତକୀ କିମ୍ବ କଲ ନୋହାକି ଯ. “ପତନ୍ତି ଦୀ ଉତ୍ସବନ ଲଦି. ଲିପି ବିଯାହ ଯନ ଲଦି.” (ତିରିମିଦି)

ଚିତ୍ରନ୍ତି:-

ଶରୀରକଲ୍ଲୋହୁ କବିରା.

අන්තර්

හරි වැරදි ලකුණු කරන්න.

01. කලා කද්ද්‍ර පිළිබඳ විශ්වාසය ඉලාභියාත් යන අංශය තුළ අන්තර්ගත වේ. ()
02. මිනිසාගේ කැමැත්ත අකමැත්ත අල්ලාහ් දුන සිටින්නේ ය. ()
03. මිනිසාගේ ක්‍රියාකාරකම්වලට නියත වශයෙන් ම වගකිව යුතු තත්ත්වයක් මිනිසාට ඇත. ()

ක්‍රියාකාරකම

01. කලා කද්ද්‍ර පිළිබඳව පැහැදිලි කරන අල්කුරුජාන් වැකි දෙකක් හා හඳීස් දෙකක් සිංහල පරිවර්තනය සමග ලියා පුද්ගලනය කරන්න.
02. ජයග්‍රහණයෙන් අයිමිත ව මූසපත් වූ හෝ පැරදුමෙන් දැඩි ගෝකයට පත් වූ හෝ ඔබගේ මිතුරකු සංස්කීර්ණ කිරීමට ඔබ ඔහුට උපදෙස් ලබා දෙන්නේ කෙසේ ද?